

и задържали евреи. Въ Солун (5
канкониент ас всички евреи, всички
дубни създадени на мизерия и грозна
дегенерация (Вчера единият токар не водил
два маса да лови риба въ морето.
Защо не бяха рисували!) Етози ми
бяха казали, че паракходното търго-
ва на бмаса, а сега изгле не
то търговано на 8 — турска рабо-
та: казват ти, че море и да не
тръгне. Но за вткои сурвай не
се кажихме на кубертана, както
релихне каквато не да става.
Едвам сити единият маса се домык-
на при нас единият туркавент тур-
чин и ми обясни, кое на турски
кое на френски (той бил итито,
както господар на паракхода), че
итиано да отиваме днес за Та-
масквий (смяташе най-близко до
Оливия), а само до Камарина,
малък гръцки градец 3-4 часа
дралъ от французит на фран-
цеза на боровент. Митично ко-
лебавне. Но примирихме се пак,
че и оттамъ те ще се види итито,
толкова море, колкото се върва
връзката отъ Софий. Въ Турция се
върко колтер митба да се примиря-
ва. Единият пер, както обущата ми,
кафециът ми додесе ~~пакатъ~~ — юкунъ
и иткарла си бозавкама, която
той нарича не най. "Кафе, кафе
варимъ сунъ?" — Варя, ефенди, и
ази не искаме ли дошекер? И
подиръ иткарко митични единият
первият дошекер биде поканъ на
кубуртама, туркумата се
и при възстанови — и чие
се частанихне на кефъ. Иду-
мът е чудесен, кафето пръ-
входно; Оливия се митиби замъ
итиби дралъ покрай морето,
и чие западанихне цигарит си
настръца му. Отзадъ ти Солунъ
се отивка полена, и дитичъ
му изгле, който чие пръхас-
нати гедяхне и денел и
верет откъм морето, отдале-
кени на воден, сега митиби
мартко митичне пошеда те.
Оливия ми ас итими митиби: ноти
ико единият море, итми били,
Изъ дитичит на морето из-
каватъ дребни рошави възмичи,
бти като найки, праватъ и
твнать, и други възмичи да
се надмърватъ по митъ. Около
самото паракходе се вървяха,
свѣла и разстима итѣ, на-